

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡῶς αἰτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεβρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898 καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταστίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ εἰρήνη

ὑπεγράφη ἐπιτέλους ἐν Κων/πόλει μετ' ὀλίγων ἐπαναλαμβανόντων ὡς καὶ πρὸ τοῦ πολέμου· αἱ ὁμαλαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἀλλὰ οὔτε ἡ Θεσσαλία ἐξικενώθη οὔτε εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν πότε ἡ ἀτυχὴς χώρα θὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της ἢ νὰ καταπατῇ ὁ πούς τοῦ κατακτητοῦ. Ἐκεῖνοι οὖντες ἐδαυκά- λισον ἄλλοτε τὸ ἔθνος μὲ χρυσὰ ὄνειρα καὶ ἔστηνον τὴν σκηνὴν τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοπέδου πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Κων/πόλεως δὲν ὑπάρχουν σήμερον νὰ ἰδῶσιν ὅτι οὔτε εἰς ἑλλην ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προκινίου τούτου πόθου, καὶ ὅτι διεγράφη πλέον ἀπὸ τὰ σχέδια ἡμῶν τῶν νεωτέρων τὸ μέγα αὐτὸ ὄνειρον ἡ μᾶλλον τὸ διεγράψεν αὐτὸς ὁ κατακτητὴς καταλαβὼν τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἀπειλήσας νὰ στρατοπεδεύσῃ πρὸ τῶν πυλῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ συνομολογήσῃ τὴν εἰρήνην πρὸ τῶν ἱερῶν τῆς Ἀκροπόλεως βράχων καὶ τῶν ἄλλων καλ- λιμαρμάρων μνημείων τῆς νεωτέρας πόλεως.

Ἀς εὐλογήσωμεν λοιπὸν τὸν ὕψιστον διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης καὶ διότι μᾶς ἔσωσεν ἀπὸ μεγαλειότερον ἐξευτελισμὸν καὶ ἐθνικὴν ταπείνω- σιν, κατόπιν τῆς φυγῆς καὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ. Εἶνε δὲ ἄσκοπος καὶ ἐπιπόλαιος ἡ κρίσις ἢ ἐπιχειροῦσιν ἐνία δημο- σιογραφικὰ φύλλα θέλοντα νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι εἰς οὐδὲν ζήτημα ἐκέρδησεν ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς συνομολογήσεως τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης διότι οἱ πληρεξούσιοι αὐτῆς δὲν ἦσαν ὀδῆθεν καὶ πολὺ ἱκανοὶ διπλωμάται. Αὐτὰ δὲν ἔχουν σήμερον τὸν τόπον τῶν, οὔτε πρέπει νὰ λέγωνται διότι ἐλέγχουν ἄνοιαν μεγίστην. Πῶς ἦτο δυνατόν τὰ διάφορα ζητήματα νὰ λυθῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας ἀφοῦ ἡ Τουρκία ἐνίκη- σε ; Δὲν ἀρκεῖ ὅτι μᾶς κάμνει τὴν χάριν καὶ μᾶς ἀποδίδει πάλιν τὴν Θεσσαλίαν, ἐλέφ τῶν εὐ- ρωπαϊκῶν δυνάμεων, δὲν ἀρκεῖ ὅτι ὑπεχώρησεν εἰς τόσα ζητήματα οὐσιώδους· ἀλλὰ θέλομεν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα νὰ λυθῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν ; τοῦτο εἶνε ἐντελὲς πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον.

Ἐτι δὲ περισσότερο ἐγείρεται ἡ ἐκπληξίς τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον ἡμεῖς, οἵτινες διὰ λόγων ἡπειλούμεν πρὸ τοῦ πολέμου ὅτι θὰ ἀνάψωμεν ὅλην τὴν ἀνατολήν, μετὰ τὸν πόλεμον ὁδυρόμεθα, θρηνοῦμεν καὶ προσπαθοῦμεν ὅλοι νὰ διακυρῆξωμεν ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὸν πόλεμον ἐνῶ πρότερον ἐξεσχίζόμεθα. Ἡ κυβέρ- νησις Διηλιγιάννη κηρύττει ὅτι δὲν ἤθελε τὸν πόλεμον καὶ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρία παρέσυρεν αὐτήν. Ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρία λέγει ὅτι συνέ- πραξε πρὸς πόλεμον μετὰ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τοὺς πόθους ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὴν φιλο- νεϊκίαν μᾶς ἔλυσεν προχθὲς ὁ στρατηγὸς Μακρῆς δημοσιεύσας ἐπίσημα ἐγγράφα ἐξ ὧν καταδεί- κνυται ὅτι ἡ εἰρημένη ἐταιρία τίποτε δὲν ἐπρα- ξεν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ ὅτι τὰ σώματα

αὐτῆς ἐξῆλθον συνεπεία διαταγῆς τῆς κυβερνή- σεως Διηλιγιάννη ἥτις, ὡς ἔγραφε πρὸς τὸν ἀρ- χηγὸν Λαρίσσης, ἦτο ἔτοιμος νὰ δεχθῇ τὸν πό- λεμον ἐὰν ἤθελε κηρύξῃ αὐτὸν ἡ Τουρκία. Ὅλα ταῦτα ρίπτονται ἀκαίρως ἴσως εἰς τὴν δημο- σιότητα. Οὐχ ἦττον ὁμῶς ἡ κοινὴ γνώμη πρέ- πει νὰ φωτίζηται καὶ οὔτε ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι βραδύτερον θέλει περισσύτερον φωτισθῇ περὶ τῶν αἰτίων τοῦ πολέμου, ὅστις κατέληξεν εἰς τόσον οἰκτρὰν εἰρήνην πρὸς συνομολόγησιν τῆς ὁποίας καὶ οἱ τούρκοι ἐπέδειξαν μεγάλην σπου- δήν. Ἐπραξάν δὲ τοῦτο διότι καὶ αὐτοὶ κατη- νόησαν ὅτι ὅλος ὁ καυγᾶς ἐγίνε διὰ τὰ συμφέ- ροντα τῶν Εὐρωπαίων καὶ οὐχὶ διὰ τὰ συαφέ- ροντα τῆς Τουρκίας. Αὕτη καίτοι νικήσασα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ πολέμου περισσύτερον συντε- τριμμένη παρ' ὅ,τι ἦτο πρὸ αὐτοῦ τὰ δὲ οἰκο- μικά αὐτῆς μεθ' ὅλην τὴν ἀποζημίωσιν ἢν θὰ λάβῃ περιττῶν εἰς χεῖρονα κατὰστασιν τῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης ὅπερ ὑπογράφη ἐν Κων/πόλει μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν πληρεξουσίων ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 1. Τὰ ἐλληνοτουρκικὰ σύνορα διαρρυθμιζόμενα συμφώνως τῷ ἐνδεικνυμένῳ ἐπὶ τοῦ χάρτου διαγράμματι, συνοδευομένῳ ὑπὸ λε- πτομεροῦς περιγραφῆς καὶ ἐπισυνημμένῳ τῇ προκαταρκτικῇ συνθήκῃ, ἔχουσιν ὡς ἑπεται : (Ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα ἡ προσηρητημένη τῇ προκαταρκτικῇ συνθήκῃ γενικὴ περιγραφή).

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὁδοθεσίας ταύτης ὁρι- σθήσονται ἐπὶ τόπου ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελου- μένης ἐξ ἐπιτρόπων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν καὶ ἐκ στρατιωτικῶν ἐπιτρόπων τῶν πρεσβειῶν τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοθεσίας ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συνέλθῃ εὐθὺς καὶ μεταβάσῃ ἐπὶ τόπου νὰ ἐπι- ληφθῇ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς· θέλει δὲ ἀποφα- σίζῃ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν τριῶν ἐπιλαμβα- νομένων μερῶν. Κατὰ τὴν ἐπὶ τόπου ἐφαρμογὴν τοῦ διαγράμματος, ἐλαφραί τινες τροποποιήσεις ὑπὸ στρατηγικὴν ἐποψὴν δύνανται νὰ ἐπανεχθῶ- σιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας τῇ συμφωνίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν Δυνάμεων.

Ἡ ὁριστικὴ πράξις τῆς ὁδοθεσίας μετὰ τοῦ ἐπισυνημμένου χάρτου τοῦ χαραχθησομένου καὶ ὑπογραφησομένου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς παρούσης συνθήκης (1).

Ἄρθρον 2. Ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πολεμικὴν ἀποζημίωσιν τεσσάρων ἐκατομμυρίων λιρῶν Τουρκίας συνδρά τῶς ὁροις τῆς προκα- ρκτικῆς συνθήκης (2).

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας γενήσεται συνδρά τῷ 6 ἄρθρῳ τῆς προκαταρ- κτικῆς συνθήκης, πραγματοποιηθήσεται δὲ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς στιγμῆς αἱ Δυνάμεις ἀνα- γνωρίσωσιν ὡς ἐκπληρωθέντας τοὺς ὁρους τοὺς προβλεπομένους ἐν ταῖς δύο τελευταίαις παρα- γράφοις τοῦ 2 ἄρθρου τῆς προκαταρκτικῆς συν- θήκης καὶ ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς Διεθνούς ἐπιτροπῆς ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου τῆς πολεμικῆς

ἀποζημιώσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ οικονομικοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ μνημονευομένου ἐν τῷ ῥηθέντι ἄρθρῳ.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκκένωσεως καὶ τῆς παρα- δόσεως εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἀρχὰς τῶν ἐκκενυμέ- νων χωρῶν θέλει καθορισθῇ ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν τῇ συνδρομῇ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων (3).

Ἄρθρον 4. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐν πολέμῳ αἰχμαλώτων γενήσεται ἀμοιβαίως ἅμα τῇ κυ- ρώσει τῆς παρούσης συνθήκης (4).

Ἄρθρον 5. Χορηγῆται ἀμνηστία εἰς πάν- τας τοὺς πρὸ τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν διάρ- κειαν αὐτοῦ ἐνοχοποιηθέντας (5).

Ἄρθρον 6. Οἱ ἐκκότεροι τῶν κρατῶν ὑπὴ- κοοι, ὧν ἡ διαγωγὴ εἶναι ἀνεπίληπτος, θὰ δύ- νανται νὰ διαμένωσι καὶ ταξειδεύωσιν ἐλευθέ- ρως, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐτέρας ἐπικρατείας.

Ἐν τούτοις τὰ δύο κράτη ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀρνεῖσθαι τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς ὑποστάντας ποινικὴν καταδίωξιν ἢ φυλακισθέν- τας, οὓς δύνανται ν' ἀπελαύνωσι μετὰ προει- δοποίησιν εἰς τὰς οἰκίας πρεσβείας (6).

Ἄρθρον 7. Οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ κατοικοῦντες ἢ ἐκ Θεσσαλίας καταγόμενοι Μουσουλμάνοι, ὅσοι ἢ ἀπέκτησαν τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἢ οὐχὶ συνδρά τῇ συμβάσει τῆς 24 Μαΐου 1881 εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ μεταναστεύωσι καὶ νὰ ὁρίσωσι τὴν διανομὴν αὐτῶν ἐν Τουρκίᾳ. Οἱ ἀποκτήσαντες τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν θὰ δύνανται ἐπὶ τῇ βάσει προηγουμένης δηλώσεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν κυρώσεων ν' ἀνακτήσωνται τὴν ὀθωμανικὴν ἰθα- γένειαν.

Πάντες οὗτοι οἱ μεταάσται θὰ ἐξακολου- θήσωσι, συμφώνως τῇ εἰρημένῃ συμβάσει, καρ- ποῦμενοι πληρίστατα καὶ ἀπαρκαλύτως τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήματα αὐτῶν καὶ διαχειριζόμενοι ταῦτα.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἐκχωροῦνται κατ' ἀμοιβαίότητα καὶ εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἢ κα- ταγόμενους ἐκ τῶν ἀντεκχωρουμένων τῇ Τουρ- κίᾳ κατὰ συνέπειαν τῆς νέας μεθοριακῆς με- ταρρυθμίσεως χωρῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς νῦν ἐν αὐ- ταῖς διαμένοντας.

Οἱ κάτοικοι οὗτοι οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν ἀντεκχωρουμένων τῇ Τουρκίᾳ χωρῶν καὶ οἱ ἀν- τιπρόσωποι καθιδρυμάτων ἢ κοινοτήτων κειμέ- νων ἐν αὐταῖς, ὅσοι ἔχουσιν ἀκίνητα ἐν Θεσ- σαλίᾳ, ἔσονται ἐλεύθεροι νὰ διέρχωνται τὰ με- θόρια πρὸς καλλιέργειαν, διαχειρίσιν καὶ ἐκμύ- σθωσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν οὐδενὸς εἰς τοῦτο παρεμβαλλομένου κωλύματος.

Ἐὰν πλεονεκτήματα χορηγοῦνται καὶ εἰς τοὺς κατοίκους Θεσσαλίας ἢ καταγόμενους ἐξ αὐτῆς ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καθιδρυ- μάτων ἢ κοινοτήτων ἐκεῖ κειμένων, ὅσοι εἰσὶ κάτοχοι ἀκινήτων εὐρισκόμενων ἐν ταῖς ἀντεκ- χωρουμέναις τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ χώραις.

Ἄρθρον 8. Ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται εἰς ἀπο- ζημίωσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν στρατευμά- των ὑποστάντων ζημίας ἰδιωτῶν. Τὸ σύνολον

(3) Ἀντίγραφον τῶν δύο τελευταίων παραγράφων τοῦ 6 ἄρθρου τῆς προκαταρκτικῆς συνθήκης.

(4) καὶ (5) Ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ 3 ἄρθρου τῆς προ- καταρκτικῆς συνθήκης.

(6) Ἡ πρώτη παράγραφος ἐκ τῆς πρώτης παρα- γράφου τοῦ 7 ἄρθρου τῆς προσυνθήκης.

(1) Ἀντίγραφον μετ' ἐλαχίστων παραλλαγῶν τοῦ 1ου ἄρθρου τῆς προσυνθήκης.

(2) Ἀντίγραφον τῆς α' § τοῦ 2 ἄρθρου τῆς προσυν- θήκης.

Καταβλήμενοι ἐκ τῆς λύπης καὶ τῆς ἀ-
πλίας ἐλάβομεν τὴν ἰδίαν ὁδὸν δι' ἧς ἤλθο-
μεν ὡς μεταβώμεν εἰς τῆς προγενῆς μου καὶ φρο-
νίσωμεν ἡμεῖς μόνοι διὰ τὴν κηδεῖαν.

Ἐξερχόμενοι τὴς οἰκίας μας συναντήθη-
μεν τὴν ἰδίαν ὁδὸν τὴν ἀπερχομένην εἰς ἡμᾶς

ἐξ Ἀθηνῶν, σταλείς ὑπὸ τῆς βασιλείας ὡς ἱερεὺς τοῦ ἰου συντάγματος. Ὁ κύριος Ἀρμπάκης τὸν εἶχε συστήσει εἰς ἐμὲ ἵνα, ὡς γραμματεὺς τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, παραδῶμαι εἰς αὐτὸν ὅ,τι τῷ ἦτο χρήσιμον ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν φυλακῶν. Τὸν παρεκάλεσαμεν, ἀφ' οὗ πρῶτον τὸν ἐβεβαίωσαμεν ὅτι ἦτο περιττὸν πλέον νὰ μεταβῇ εἰς τὸ σύνταγμα τοῦ διαδόχου διότι οὗτος ἐφυγεν εἰς Φέρσαλα, νὰ ἔλθῃ ν' ἀναγνώσῃ τὰς εὐχὰς εἰς τὸν νεκρὸν. Ἐδέχθη μὲ πολλὴν προθυμίαν καὶ μετέβη εἰς τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ ἔμεναν ἵνα παραλάβῃ τὸ εὐχολογιὸν τοῦ κατόπιν ὁμῶς φαίνεται μετενόησε καὶ μᾶς εἰδοποίησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ χωρὶς ἄδειαν τοῦ Φρουραρχείου· καὶ δύο νοσοκόμοι προσκληθέντες νὰ παράσχῃσι βοήθειαν, ἡρνήθησαν νὰ τὸ πράξῃσι χωρὶς ἄδειαν τοῦ φρουραρχείου, ὡς νὰ εὐρισκόμεθα ἐν ὁμαλῇ καταστάσει καὶ ἐχρεώζετο νὰ τηρηθῶσιν οἱ τύποι καὶ ἐπρεπε νὰ ζητηθῇ ἄδεια παρ' ἀρχῶν, αἵτινες παρ' οὐδενὸς ἐζητήσαν τὴν ἄδειαν νὰ φύγῃσι πρῶτοι.

Ἐν τῇ δυστυχίᾳ ἀνευρίσκει τις τοὺς ἀληθεῖς φίλους· καὶ εἰς ἡμᾶς εὐρέθησαν ἀληθεῖς φίλοι πλήρεις ἀφοσίωσης καὶ αὐταπαρνήσεως οἵτινες, ἀναλαβόντες τὸ θλιβερὸν καθήκον τῆς ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ, μᾶς ἀπήλλαξαν τῆς ἀνάγκης νὰ πράξωμεν αὐτὸ μόνοι· καὶ ὁ μάρτυς τοῦ καθήκοντος, ὁ φονευθεὶς εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ἐκνεύετο χωρὶς ἱερέα, τυλιγμένος εἰς μίαν κουβέρταν καὶ ἐφέρετο εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν ἀπὸ τέσσαρας φίλους τοῦ καὶ ἀντιψαλμῶν νεκρῶν εἶχε τοὺς ἀναστεναγμοὺς τῶν φίλων του τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν θολοὶ ἀπὸ τὰ δάκρυα, τοὺς θρήνους τῆς γραίας μητρὸς του τῆς ὁποίας ἦτο ἡ μόνη ἐλπίς καὶ τὴν ἀπελπισίαν τῆς νεαρᾶς συζύγου καὶ τῶν λοιπῶν οἰκείων.

Ποία διαφορά μεταξὺ τοῦ πρώτου φονευθέντος ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς Μπουγάζι τοῦ ὁποίου ἡ κηδεία ἐγένετο δημοτελής, καὶ τῆς κηδεΐας τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Κλείτσα ὅστις ἐθάπτετο κατὰ τὴν ὥραν τῆς φυγῆς ὡς κακοῦργος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξετελέσθη ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν παρέχει τὴν παραμυθίαν τῆς.

Πολλὰ διηγούντο οἱ προσελθόντες φίλοι περὶ τῆς φυγῆς τῆς νυκτός. Τὸν διάδοχον ἐξερχόμενον κρυφίως τῶν ἀνακτόρων, ὅπου ἔλη ἱππικοῦ ἐφύλαττε, συνήντησε γυνὴ τοῦ λαοῦ. — Πού πᾶς βασιλόπουλο; τῇ λέγει. — Φεύγω, ἀπαντᾷ. — Καὶ ἡμᾶς πού μᾶς ἀφίνεις; τὸν ἐρωτᾷ πάλιν. — Φύγετε καὶ Σεῖς ἀπήντησεν ὁ μέλλων βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὰ μᾶς διηγείτο ὁ σύζυγος τῆς γυναικὸς ἐκείνης. Ἄλλος ἔλεγεν ὅτι ὁ ἱατρὸς Γαλδάνης μετὰ συνέντευξιν ἦν ἔσχε μετὰ τοῦ διαδόχου κατὰ τὴν νύκτα τοῦ πανικοῦ, μετέβη εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ συνηγμένους ὑπιάτρους καὶ νοσοκόμους εἶπεν ὅτι δὲν ἤξεύρει τί συμβαίνει καὶ θὰ μεταβῇ μέχρι τοῦ σιδηροδρόμου νὰ μάθῃ λεπτομερείας. — Νὰ ἔλθωμεν καὶ ἡμεῖς; τὸν ἠρώτησαν. — Ὁχι, εἶπε· περιμένετε ἕως οὗ ἐπιστρέψω. Καὶ μετέβη εἰς σιδηροδρόμον καὶ ἐπέβη τοῦ ἐτοιμοῦ ν' ἀναχωρήσῃ τραίνου καὶ ἐφυγε μὴ σταματήσας μὴδὲ εἰς Βόλον, ὁ ἀνδρεὺς χειροῦργος, χάριν τοῦ ὁποίου ὀλίγον ἔλειψε νὰ αἰματοκυλισθῶσιν αἱ Ἀθῆναι, ἐγκαταλείψας καὶ τραυματίας καὶ βοηθοὺς καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα διὰ τὰ ὁποῖα δεκάδας χιλιάδας δραχμῶν ἐξώδευσε τὸ δημόσιον διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τοὺς τραυματίας τῶν προσκαλουμένων Τούρκων.

Μετὰ τὴν κηδεΐαν ἐσκέφθημεν καὶ ἡμεῖς περὶ φυγῆς καὶ μετέβημεν ἀκόμη μίαν φοράν εἰς τὴν οἰκίαν μας. Τὸ πεζικὸν ἐπιστρέφον ἐντὸς τῆς πόλεως διευθύνετο πρὸς τοὺς στρατώνας· καὶ οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ κατασυντετριμμένοι καὶ κατηρεῖς ἐβάδιζον, τινὲς χωρὶς πέλους καὶ ἄλλοι χωρὶς μανδύας, καὶ ὅστις διήρχετο πλησίον μας ἐκαλοτύχιζε τὸν Κλείτσαν διότι δὲν ἐπέζησε νὰ ἴδῃ τοιαύτην ἀτιμίαν.

Καὶ εὐρέθημεν καὶ ἡμεῖς βαδίζοντες πρὸς τὸν σιδηροδρόμον καὶ ἐκράτουν σφικτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας μας τὴν ἑλαιογραφίαν τοῦ παιδιοῦ μου, ὡς νὰ ἐκράτουν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον οὔτε ἓνα ἀσπασμὸν ἐστειλα διαβαίνουσα πλησίον τοῦ νεκροταφείου. Ἀσθμαίνοντες ἐφθάσαμεν πρὸ τῆς θύρας

τοῦ σταθμοῦ, ἀλλ' ἐκεῖ ὁ φρουρὸν σκοπὸς μᾶς ἡμῶς τὴν εἰσοδὸν εἰπὼν: — Δὲν ἐπιτρέπεται ἀπ' ἐδῶ! νὰ πηγαίνετε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος! — Δὲν ἐπιτρέπετο ἐκεῖθεν νὰ διέρχωνται ἐντῆρι πολῖται τὰ πάντα ἐγκαταλιπόντες ἵνα σώσωσιν τὴν ζωὴν των! Δὲν ἐπιτρέπη ἡ εἰσοδος εἰς τὴν χήραν τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ταφέντος ἀνθυπολοχαγοῦ Κλείτσα, καίτοι ἐγένετο γνωστὴ ἡ ἰδιότης τῆς. Ἐπιτρέπετο μόνον εἰς τοὺς βαθμοφόρους τοὺς ἐγκαταλιπόντας τὰς θέσεις των καὶ παραδῶσαντας εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων τὴν Λάρισσαν καὶ μετ' αὐτῆς ὁλόκληρον τὴν Θεσσαλίαν. Ἐπιτρέπη ἡ εἰσοδος καὶ ἡνοῖξαν καὶ τὰ δύο φύλλα ὅπως διέλθῃ ἡ ἀμαξία τοῦ Διαδόχου φέρουσα τὸν ἐπιτελάρχην. Τὰ εὐγενῆ ζῶα θὰ ἐκουράζοντο νὰ δανύσωσιν πεζὴ τὸ ἀπὸ Λαρίσσης εἰς Φέρσαλα διάστημα! Οὐτε ἦτο δυνατόν νὰ παραβληθῶσι ταῦτα πρὸς τοὺς ἀγρίους ἐπαρχιώτας οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο καὶ περιπατοῦντες νὰ φθάσωσιν εἰς Βόλον! τί ἂν ἔμενον κατ' ὁδὸν ἀπὸ κούρασιν καὶ πείναν; τί ἂν μητέρες κρατοῦσαι τὰ τέκνα των εἰς τὰς ἀγκάλας ἱκέτους ἵνα σώσωσιν τουλάχιστον ἐκεῖνα! οἱ ἀνδρεῖς μαχῆται οἱ φεύγοντες τὴν σκιάν τοῦ ἐχθροῦ ἐκεῖ ἐπανεκτείναν ὅλον τὸ θάρρος καὶ τὴν θρασύτητα καὶ ἐροβρίζαν τοὺς ἀτυχεῖς πολίτας διότι ἐτόλμων νὰ διαμφισβητήσωσι πρὸς αὐτοὺς θέσιν εἰς τὸν σιδηροδρόμον. Καὶ τὰ ἄλογα καὶ ἡ ἀμαξία καὶ τὰ πουλερικά καὶ τὰ μαγειρικά σκεύη κατέλαβον τόπον ὅσος ἠδύνατο νὰ σώσῃ 100 ἀνθρώπους. Ἐκεῖνα ἔπρεπε νὰ μὴ κουρασθῶσιν καὶ ταῦτα νὰ σωθῶσι ἢ τράπεζα τοῦ διαδόχου δὲν ἔπρεπε νὰ στερηθῇ οὐδενός. Τί ἂν χιλιάδες ἀνθρώπων ἔμενον ἄστεγοι, γυμνοὶ καὶ πεινῶντες! ἀλλὰ καὶ οἱ σοφοὶ ἐπιτελεῖς ἔπρεπε νὰ φύγῃσι πρῶτοι διὰ νὰ ἔχῃσι καιρὸν ν' ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τοὺς κόπους ὅπως δώσωσι σχέδια καὶ ἄλλων περιδόξων ὑποχωρήσεων.

Ἰδόντες τὸ ἀδύνατον νὰ εἰσέλθωμεν ἐκεῖθεν διευθύνθημεν πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἄλλοτε μόνον τὰ ὑπόζυγια εἰσέρχοντο. Μᾶς ἐβόηθησαν καὶ ἀνῆλθον εἰς διαμέρισμα τρίτης θέσεως ὅπου εὐρίσκοντο ἄλλοι δεκά καὶ εἴκοσι τυχεροὶ διότι ἄλλοι ἀνέμενον χωρὶς νὰ δύνανται ν' ἀνέλθωσι καὶ μὲ ἀπελπισίαν εἶδον τὸν συμμὸν ἀναχωροῦντα. Ἐκεῖθεν ἴδομεν τὸ τραγικὸν θέαμα μετοικεσίας τῆς νέας αὐτῆς Βαβυλῶνος, τὴν ὁποίαν δὲν ἤξεύρω ἂν θὰ εὐρεθῇ κανεὶς Ἱερουσίας νὰ θρηνήσῃ ποτέ.

Δὲν δύναμαι νὰ παραλείψω τὴν ἐπιστημότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐφερον δύο αἰχμαλώτους τούρκους οὓς συνάδουον δεκά χωροφύλακες, οὔτε ὅτι δύο πληγωμένοι στρατιῶται διὰ τοὺς ὁποίους καμμία φροντίς δὲν ἐλήφθη, φθασαντες πεζοὶ ἐλάβον ἐνδείξεις συμπαθείας καὶ περιποιήσεων ἀπὸ τοὺς φυγάδας Λαρισαίους οἵτινες προθύμως παρεχώρησαν τὰς θέσεις των προτιμήσαντες ἐκεῖνοι νὰ σταθῶσιν ὄρθιοι. Ὡς ἐν ὑπνοβασίᾳ διήνυσαν τὸ ταξίδιον ἐκεῖνο, κωρὴ πρὸς ὅ,τι συνέβαινε περίξ μου καὶ ὡς ἐν ὄνειρῳ ἐβλεπον τοὺς σταθμοὺς πρὸ τῶν ὁποίων διηρχόμεθα, ὅπου πλῆθος ἀνέμενε πολὺ χωρὶς νὰ δύνανται νὰ εἰσέλθῃ διότι ὁ συμμὸς μόνον εἰς Βελεστίνον ἐστάθη ὅπως ἐξέλθωσιν οἱ ἀνώτεροι καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ Διαδόχου.

Εἰς Βόλον ἐφθάσαμεν τὴν 12ην π. μ. καὶ ἐκεῖ ἡ θεία πρόνοια μᾶς ἀπέστειλε τὴν πρώτην καὶ μεγίστην μετὰ τῶν συμφορᾶς μας παρηγορίαν, τὸν ἀδελφόν μου, ὅστις τὴν προηγουμένην ἐσπέραν ἐφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ μὴ δυνήεις ν' ἀνέλθῃ εἰς Λάρισσαν μᾶς ἀνέμενον εἰς τὸν σταθμόν. Εἰς τὰς ἀγκάλας του διὰ πρώτην φοράν ἀνεβλήθη εἰς δάκρυα ἀπελπισίας. Οἱ παραμυθιτικοὶ λόγοι τοῦ μᾶς ἐδῶκαν τὴν δύναμιν ν' ἀνένισωμεν τὴν παρούσαν δυστυχὴ θέσιν μας μὲ τὴν παρήγορον ἐλπίδα αἰσιωτέρου μέλλοντος.

Εἰς ποίαν κατάστασιν ἐφθάσαμεν εἰς Βόλον ἐνοήσαμεν μόνον ἀπὸ τὸν προσληπτικὸν οἶκτον τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἑλλάδος οἵτινες εὐγενῶς νῦν ἀπέμπεμπον ἐκείνους, οὓς ἄλλοτε ἐδεχοντο μὲ ὑποκλίσεις λέγοντες ὅτι δὲν ὑπάρχει θέσις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον κατεληγμένων

ἀπὸ τὸ εὐγενὲς προσωπικὸν τῶν ἐν Βόλῳ ἱατρῶν καὶ νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὅταν ἡ Λάρισα καὶ ὅλα τὰ πεδινὰ χωρία ἐζήτουν ἀσφάλειαν εἰς Βόλον, οἱ κάτοικοι τοῦ τοῦ ἐφυγον μακρύτερα ἐξασφαλίζοντας καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ πράγματα των καὶ τὰς οἰκίας των ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν προσφύγων.

Ἀμαξία καὶ Παπασταύρου

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Ζαβέρδης ὅτι πρὸ ὀκτὼ ἡμῶν ἀπεβίωσε ὑπεροδοχονταεὶς τὴν ἡλικίαν ὁ ἐκ Πατέρου τῶν Κατσανχωρίων τῆς Ἡπείρου μεγαλέμπορος καὶ μεγαλοκτηματίας Ἰωάννης Γ. Ράγκος. Ὁ ἀποβιώσας ἐλθὼν ἐκ τῆς εὐάνδρου ἀλλὰ πτωχῆς πατρίδος τοῦ εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἐτῶν κατάρθωσε διὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ νοημοσύνης καὶ οἰκονομίας νὰ ἀποκτήσῃ μεγάλην περιουσίαν. Ὁ οἶκός του, οἶκος Ἀβραάμ, ἦτο τὸ ἀληθὲς καταφύγιον τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἐν γένει ξένων τῶν διερχομένων ἐκ Ζαβέρδης Μεγάλας δὲ ὑπηρεσίας ἐπενεγκῶν τῇ Κυβερνήσει καὶ δι' εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς ληστείας ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Ζῶν ὁ Ἰωάννης Ράγκος ἦτο ἀληθὲς στυλὸς τῶν Ἀκαρνανῶν Ἡπειρωτῶν καὶ δι' τῶν Κατσανῶν οὓς ὑποστήριζε καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἐγκατίλιπε δὲ τέκνα μορφώσας αὐτὰ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ταύτας ἄτινα φιλοτιμούνται νὰ συνεχίσωσι τὴν ἀγαθὴν μνήμην αὐτοῦ. Π.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Στ. Ζαχαρία δελτάριον καὶ ἐπιστολὴν ἐλάβομεν εἰς ταχυδρ. πολλὰς καὶ ἡρώδης ἀλλὰ ἐπιταγὴ συνδρομῆς σας δὲν ἔλθε. Τὰ γραφέντα ἦσαν ἀκριβῆ καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ ἀνακρίσεως. — Γρ. Ν. Τσ. Ε. σκὴ Τζουμαγιά· σας ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν καθ' ἡ ἐδηλώσατε εἰς τοὺς Ἀδελ. Χαῖτα καὶ σας ἱσοστέλλομεν φύλλα ἀπὸ 15 Σβρίου — Μ. Τσ. Βουκουρεστίου ἐνεγράψαμεν συνδρομητὰς τοὺς κ. κ. Ταν καὶ Ζηρ. εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ αὐτοὺς· φύλλα ἐσάλλησαν ἀπὸ 15 Σβρίου Ταχυδρ. γράφομεν. — Σ. Μπ καὶ Α. Χ. Ζακύνθορ. Συνδρομὴ ἐλήφθη διὰ τρέχοντος ἐτος καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Ν. Ἀθ. Ἀταλάντη. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — Γ. Α. Ἀν. Κάϊρον. Πού βρέθηκες αὐτοῦ; σας γράφομεν.

Οἱ ἐν **Καῖρῳ** συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των μόνον χωρὶς νὰ ζητηθῶσιν ἐκ δευτέρου εἰς τὸν κ. **Χαρίση Βασιλείου**. Οἱ ἐν **Ρωμανίᾳ** εἰς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ κκ. **Ἀδελφούς Χαῖτα**. Οἱ ἐν **Σερβίᾳ** εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. **Ἰω. Χαρισιάδην**. Οἱ ἐν **Κερκίρᾳ** εἰς τὸν κ. **Νικὸλ. Θρόνον**. Οἱ ἐν **Πάτραις** εἰς τὸν κ. **Μ. Χαρίτον**. Οἱ ἐν **Πειραιεῖ** εἰς τὸν κ. **Ἀθ. Δενδοῦλη**. Οἱ ἐν **Ἀργῇ**, Μεσολογίῳ, Νεοχωρίῳ (Παραχελωϊτίδος), Αἰτωλικῷ, Πύργῳ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀντιπροσώπους ἡμῶν.

Παρακαλοῦνται δὲ οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι μόνον τὴν συνδρομὴν καὶ μὴ ἀναμένωσιν ἄλλας παρακλήσεις.

Οἱ ἀδικαιολογήτως ἀρνούμενοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν παρακλήσιν ἡμῶν ταύτην νὰ ἔχῃσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ μᾶς ἀναγκάσωσιν ἐντὸς τοῦ Σβρίου νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. Α. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Β. ΜΑΝΙΑΝΗ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΟΝ ἁΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΛΠΙΣ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 π. μ. δι' Ἀγιναν, Μέθαν, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χελιδόν, Λαονίδιον, Ἀστὴν καὶ Ναύπλιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 9 π. μ. διὰ Λουτράκιον, Ἀντικυραν, Ἰτέαν, Γαλαξίδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐθυμίαν, Φισκάρον, Δουκάδα, Βόνιτσαν, Κόρινθον καὶ Καρθαγὰν.

Πλείονες πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιῶν πρακτορεῖον, Πλατεία Καραϊσκάκη καὶ ν' Ἀθηνῶν ὁδὸς Σταδίου κατωθὲν τοῦ Ξενοδοχείου Ἀθηνῶν.

Ὁ ἱατρὸς κ. **Α. Ἀραβαντινὸς** μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, οἰκία Μ. Μελά κριθ. 15.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐξεδόθησαν: **Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ** μετ' εἰκόνων. Τιμὴν δραχμῆς. Ἀποστέλλεται ἄνευ ταχυδρομικῶν τελευτῶν διὰ τοὺς κ. κ. βιβλιοπώλας γίνεται ἰδιωτὴς ἐκπτώσις. Ὁ **Φεάκας** κωμῶδιαι μετ' εἰκόνων ὡς καὶ ἅπαντα τὰ βιβλία τοῦ λαοῦ